

РЕШЕНИЕ

№ 247

гр. Радомир, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСЕН ПЛ. АЛЕКСАНДРОВ

при участието на секретаря Е.Т.З.

като разглежда докладваното от РОСЕН ПЛ. АЛЕКСАНДРОВ Гражданско дело № 20231730100130 по описа за 2023 година

Предявени са обективно съединени искове с правна квалификация чл. 124, ал. 1 ГПК, чл. 109 ЗС и чл. 45 ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че съгласно нотариален акт № ., том. ., рег. № ., дело № . / . г. на нотариус М. Д., с район на действие – РС – Радомир, ищецът е придобил собствеността върху следния недвижим имот, а именно: незастроен поземлен имот, с площ от 430 кв. м, находящ се в местността „Ц.р.“, по плана на с. Л. и който имот по плана на новообразуваните имоти на местността „Ц.р.“ на с. Л., общ. К., обл. Перник, одобрен със заповед № . г. на областния управител на област Перник, съставлява поземлен имот № . от кадастрален район ., при съседни по договора и по скица: от изток - път, от запад - поземлен имот с планоснимачен номер . и поземлен имот с планоснимачен номер . от кадастрален район ., от север - поземлен имот с планоснимачен номер . от кадастрален район . и от юг - поземлен имот с планоснимачен номер . от кадастрален район ., всички находящи се в местността „Ц.р.“ на с. Л., общ. К., обл. Перник.

Твърди, че в началото на м. март 2020 г. заминал на работа в чужбина и след като се върнал в България през есента на същата година наел геодезическа фирма за определяне границите на поземлен имот . от ПНИ, местността „Ц.р.“ по плана на с. Л.. След извършеното геодезическо заснемане ищецът изградил и ограда между неговия имот (поземлен имот № .) и този на ответницата Т. Й. (поземлен имот № .).

Сочи, че преди извършване на трасирането на новопридобития от него недвижим имот, на 05.11.2020 г. се свързал с ответницата Т. Й. по телефона, като я информирал, че

именно на 06.11.2020 г. ще извърши трасиране и е редно и тя да присъства. Ответницата го информирала, че притежава нотариален акт за собственост № ., том ., дело №./ г. за 600 кв. м и че тя и съпругът ѝ Е.Й. притежават процесния имот . от кадастрален район . и че именно закупените от него по нотариален ред 430 кв. м от поземлен имот . от кадастрален район . са тяхна собственост.

Поддържа, че на 18.12.2020 г. ответницата подала искова молба до Районен съд - Радомир, с която предявила срещу ищеца по настоящото дело С. Б. иск с правно основание чл. 75 ЗС за осъждането му да предаде владението на процесния имот № . от кадастрален район ., местността „Ц.р.“ по плана с. Л.. По образуваното гр. дело № . г. съдът се произнесъл с решение, с което отхвърлил предявения иск по чл. 75 ЗС, констатирайки, че по делото не било доказано Т. Й. да е упражнявала фактическа власт върху процесните 430 кв. м от новообразувания недвижим имот № ., кадастрален район . по плана с. Л..

Горното обуславяло правния интерес на ищеца от предявяване на настоящия положителен установителен иск за собственост, поради което моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответницата Т. И. Й., че ищецът С. К. Б. е собственик на следния недвижим имот, а именно: незастроен поземлен имот, с площ от 430 кв. м, находящ се в местността „Ц.р.“ по плана на с. Л. и който имот по плана новообразуваните имоти на местността „Ц.р.“ на с. Л., общ. К., обл. Перник, одобрен със заповед № . г. на областния управител на област Перник, съставлява поземлен имот № . от кадастрален район ., при съседни по договора и по скица: от изток - път, от запад - поземлен имот с планоснимачен номер . и поземлен имот с планоснимачен номер . от кадастрален район ., от север - поземлен имот с планоснимачен номер . от кадастрален район . и от юг - поземлен имот с планоснимачен номер . от кадастрален район ., всички находящи се в местността „Ц.р.“ на с. Л., общ. К., обл. Перник.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответницата да се въздържа от използването на действия и способности чрез подаване на жалби и тѣжби, с цел образуване на досѣдебни и сѣдебни производства, чрез които се цели да се пречи на ищеца свободно и безпрепятствено да упражнява правото си на собственост върху притежавания от него недвижим имот.

Моли съда да уважи и предявения иск с правно основание чл. 45 ЗЗД, като постанови решение, с което да осъди ответницата да заплати на ищеца сумата в размер на 3500,00 лева, представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди, вследствие на подаването на тѣжби и жалби от ответницата, с цел образуване на досѣдебни и сѣдебни производства.

С отговора на исквата молба ответницата Т. Й. оспорва предявените иски, с твърдения, че е закупила имот № . от кадастрален район . в м. „Ц.р.“ на с. Л., изцяло ограден, с площ от около 1000 кв. м от М.П., която притежавала нотариален акт от 10.01.1998 г. Последната владяла имота с тази му площ от 1998 г. до продажбата му на ответницата. След продажбата имотът се владеел от ответницата. При изповядване на сделката от Община К. издали скица № 238 от 19.09.2011 г. и удостоверение №

1967/19.09.2011 г., в които не бил отразен имот ., а като съседен на нейния имот бил посочен имотът на ищеца С. Б. - ПИ № . Твърди и че с нотариален акт № ., том ., рег. № ., дело № ./ г. издаден по реда на чл. 587 от ГПК, било признато, че ищецът е придобил по силата на покупко-продажба и присъединено давностно владение 1040 кв. м – ПИ № . Това означавало, че ако за Б. към онзи момент е изтекла придобивната давност, също така и за М.П. била изтекла придобивна давност и имотът ѝ бил с площ от около 1000 кв. м.

Поддържа, че въз основа на отправено запитване до кмета на община К. получила отговор, в който изобщо не се споменавало, че общината е съставила през 2019 г. акт за общинска собственост за половината дворно място, собственост на ищцата. В нарушение на чл. 7, 8, 9 и 12 от АПК ответницата не била уведомена за този акт. Не било отчетено и че по силата на чл. 5, ал. 3 от ЗОС актът нямал правопораждащо действие, че няма основание за обявяване на този имот за общински и че при такава ситуация ответницата би следвало да бъде отстранена по административен ред от имота на основание чл. 65 от ЗОС или срещу нея да бъде предявен иск от общината по чл. 64, ал. 2 от ЗОС.

По отношение на претърпените вреди от ищеца твърди, че последният не използвал дори собствения си имот, а идвал два или три пъти годишно да коси тревата и не би могъл да търпи вреди.

В съдебно заседание ищецът, чрез упълномощен представител поддържа предявените иски и моли за уважаването им.

Ответницата, редовно призована, чрез упълномощен представител изразява становище за неоснователност на предявените иски.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от представения по делото договор от 03.07.2019 г. е, че по силата на същия С. Д. К. е закупил от Община К. следния недвижим имот – частна общинска собственост, находящ се в с. Л. и представляващ поземлен имот № ., кадастрален район ., местност „Ц.р.“ – имот по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, с площ от 430 кв. м, при граници по скица: изток – път, запад – поземлен имот № . и поземлен имот № . от кадастрален район ., север – поземлен имот № . от кадастрален район . и юг – поземлен имот № . от кадастрален район ., всички, находящи се в м. „Ц.р.“ на с. Л..

Впоследствие С. Д. К. е продал на С. К. Б. гореописания недвижим имот, за което е съставен нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № ., том ., рег. № ., дело № . г. на нотариус М. Д., с район на действие – РС - Радомир.

По делото са представени и акт за частна общинска собственост № . г., по силата на който процесният поземлен имот № . е актуван като частна общинска собственост, заповед № . г. на областния управител на област Перник за одобряване на плана на новообразуваните имоти по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ на с. Л., м. „П.д.“, „Ц.р.“, „Д.д.“ и „К.д.“, ведно с цялата преписка по изготвянето и одобряването на плана на новообразуваните

имоти, както и протокол за определяне на границите на ПИ . от ПНИ на м. „Ц.р.“, с. Л..

По делото е представен и нотариален акт № ., том ., дело № ./ г. на нотариус при Радомирския районен съд, по силата на който и на основание чл. 483, ал. 1 ГПК (отм.) М.А.П. е призната за собственик на основание § 4а от ПЗР на ЗСПЗЗ на земя за земеделско ползване, предоставена по ПМС № 26/1987 г., в размер на 600 кв. м, находяща се в землището на с. Л., м. „Ц.р.“, заедно с изградената в нея постройка със застроена площ от 33 кв. м, при граници: С. С.ов, черен път – от две страни и Н.А..

Видно е от нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № ., том ., рег. №., дело № ./ г. на нотариус М. Д., с район на действие – РС - Радомир, че М.А.П. – М. е продала на ответницата Т. И. Д.а следния свой собствен недвижим имот, придобит на основание § 4а от ПЗР на ЗСПЗЗ и по давностно владение, като нейна лична собственост и находящ се в землището на с. Л., общ. К., обл. Перник, а именно поземлен имот с планоснимачен номер . (.) - бивша земя за земеделско ползване от кадастрален район . по плана на м. „Ц.р.“ в землището на с. Л., с площ от 600 кв. м, при граници по нотариален акт: С. С.ов, черен път от две страни и Н.А. и при граници по скица: имот с пл. № ., имот с пл. №., имот с пл. № ., имот с пл. № . и път, всички находящи се в кадастрален район . в м. „Ц.р.“ в землището на с. Л., ведно с находящата се в имота, построена без строителни книжа, но търпима съгласно изискванията на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ, едноетажна масивна жилищна сграда със застроена площ от 33 кв. м.

По делото е представен и нотариален акт № ., том ., рег. №., дело № . г. на нотариус Б. К., с район на действие – РС – Радомир, от който се установява, че С. К. Б. е закупил неурегулиран поземлен имот, придобит на основание § 4а от ПЗР на ЗСПЗЗ, находящ се в с. Л., общ. К., обл. Перник, м. „Ц.р.“, с площ от 600 кв. м, при граници по нотариален акт: от изток – път, от запад – М.А., от север – Е.Г. и от юг – М.П. и при граници по скица: от изток – път, от запад – С. И. и Н. Ц., от север – Е.Г. и от юг – М.П., ведно с построената в този имот масивна вилна сграда на етаж и полуетаж със застроена площ от 33 кв. м.

От представения по делото нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит на основание покупко – продажба и присъединено давностно владение № ., том ., рег. № . г. на нотариус М. Д., с район на действие – РС – Радомир, се установява, че С. К. Б. е признат на основание чл. 587 ГПК за собственик на 440/1040 ид. ч. от поземлен имот, целият с площ от 1040 кв. м, находящ се в с. Л., общ. К., обл. Перник, за който съгласно строителния полигон на с. Л., одобрен със заповед № РД-02-14-150/1991 г., е отреден неурегулиран поземлен имот с площ от 1040 кв. м, при граници по графични данни (окомерна скица): път, имот на Е.Г., имот на С. И., имот на Н. Ц., имот на М.П., всички, находящи се в м. „Ц.р.“ в с. Л., с реално ползване на 440 кв. м, при граници (съседи) на реално ползваната квадратура: път, имот на М.П., имот на Н. Ц., имот на С. И. и останалата част от имота на молителя, всички, находящи се в м. „Ц.р.“ на с. Л..

По делото е представено и удостоверение от 19.09.2011 г., издадено от Община К., от което се установява, че неурегулиран поземлен имот с площ от 600 кв. м, описан в нотариален акт № ., том ., дело № ./ г. на нотариус при Радомирския районен съд, е

идентичен с поземлен имот № . от кадастрален район . с площ от 600 кв. м по плана на новообразуваните имот, одобрен със заповед № . г.

От представеното по делото писмо от 04.12.2020 г. от Община К. до ответницата Т. Й. се установява, че имот № . от кадастрален район . е с площ от 600 кв. м и е записан на името на М.А.П., като контура на имота по представената от ответницата скица изцяло съвпада с одобрения план.

Видно е от представения препис от влязло в сила решение № . г. по в. гр. д. № . г. по описа на ОС – Перник, е, че със същото е отменено решение № . г. по гр. д. № . г. по описа на РС - Радомир и вместо това е осъден С. К. Б. да предаде на Т. И. Й. владението върху реална част с площ от 430 кв. м, представляваща поземлен имот . в кадастрален район . по плана на новообразуваните имоти в землището на с. Л., общ. К., обл. Перник, м. „Ц.р.“, одобрен със заповед № . г. на областния управител на област Перник.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетелите Н. А. и Г. З..

От показанията на свидетелката Н. А. се установява, че ответницата е собственик на недвижим имот, находящ се в с. Л., с площ от около 1000 кв. м, придобит въз основа на договор за покупко – продажба, сключен с М.П. – М.. Сочи, че към момента на закупуване на имота в него е имало малка сграда и барака, които продължавали да съществуват и понастоящем. Към момента на закупуването в имота имало и трайни насаждения – орехи, сливи, ябълки и пр., засадени от предишния собственик. Според свидетелката имотът е ограден с ограда от телена мрежа, а в средата има изградена подпорна стена. Към настоящия момент имотът бил с площта, която имал и към датата на закупуването му от ответницата. Свидетелката не знае някой да е предявявал към предишната собственичка претенции във връзка с ползването на имота. Не е имало такива претенции и след закупуването на имота. Сочи, че посещава много често имота, тъй като през лятото полива градината в случаите, в които ответницата не е в състояние да посети с. Л.. Твърди и че е имало период от време, в който оградата е била преместена около 10 м навътре в имота на ответницата и по този начин се препятствал достъпът ѝ до имота, но към настоящия момент оградата се намирала на старото си място.

От показанията на свидетелката Г. З. се установява, че от 2011 г. ответницата притежава недвижим имот в с. Л. с площ от около 1 дка, който е заграден с ограда от телена мрежа. В имота има подпорна стена, изградена от предишния собственик. Според свидетелката продавачът е ползвал имота във вида, в който се намира и понастоящем. След покупката, около 2020 г., оградата била изместена навътре в имота на ответницата. Сочи, че в имота има плодни дървета, които са засадени от предишния собственик. Според свидетелката имотът, който се намира зад процесния, е закупен наскоро и двата имота са разделени с ограда от телена мрежа.

Горната фактическа обстановка е несъмнена. Тя се установява от събраните по делото писмени доказателства, които съдът кредитира изцяло. Съдът прецени събраните по делото гласни доказателствени средства, заедно и поотделно, при съпоставка и във връзка с

неоспорените писмени доказателства, като показанията на свидетелката Н. А. прецени и по реда на чл. 172 ГПК и ги кредитира изцяло, като взаимно допълващи се и съответстващи на останалия събран по делото доказателствен материал.

Установеното от фактическа страна обуславя следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК:

Предявеният иск по чл. 124, ал. 1 ГПК е допустим. Налице е правен интерес от завеждането му, след като ищецът твърди, че е собственик на вещта, а ответницата оспорва или нарушава правото му. Държането на вещта от несобственик е действие, което оспорва и засяга правото на собственост, поради което и действителният собственик на вещта има правен интерес да заведе иска по чл. 124, ал. 1 ГПК срещу всяко лице, което владее или държи вещта без основание.

По основателността:

Страните не спорят, а се установява и от събраните по делото доказателства, че ищецът С. Б. е собственик на поземлен имот № . в кадастрален район . в местността „Ц.р.“ на с. Л., с площ от 600 кв. м. Ответницата Т. Й. е собственика на поземлен имот № . в кадастрален район . в местността „Ц.р.“ на с. Л., с площ от 600 кв. м. По отношение на процесния имот № . с площ от 430 кв. м, който се намира между имоти № . и № 8 в местност „Ц.р.“ на с. Л., съдът приема от събраните по делото доказателства, анализирани в тяхната съвкупност, че процесният имот № . е владян от ответницата, а преди това и от нейната праводателка, като ответницата е установила фактическа власт върху същия през 2011 г., когато е закупила процесния имот № . от кадастрален район . в местността „Ц.р.“ на с. Л., с площ от 600 кв. м. Считано от този момент ответницата е осъществявала явно, спокойно и несъмнително владение върху имота, като същата притежава качеството добросъвестен владелец, предвид разясненията, дадени с ППВС № 6/1974 г.

Съгласно чл. 70, ал. 1 ЗС владелецът е добросъвестен, когато владее вещта на правно основание, годно да го направи собственик, без да знае, че праводателят му не е собственик или че предписаната от закона форма е била опорочена и е достатъчно добросъвестността да е съществувала при възникване на правното основание. Отговор на понятието „правно основание, годно да го направи собственик“ е дадено в т. 3 от ППВС № 6/1974 г., а именно, че правно основание за добросъвестно владение по чл. 70, ал. 1 ЗС могат да бъдат всички прехвърлителни (транслативни) двустранни или едностранни сделки, като продажба, замяна, дарение, завета, както и административните актове, с вещноправни последици. Безспорно е в случая, че придобивното основание за ответницата е договор за покупко-продажба от 2011 г., сключен с М.А.П. - М., т. е. придобивното основание за ответницата е годно да я направи собственик на закупения от нея имот. Съгласно ал. 2 на чл. 70 от ЗС, съществува презумпция за добросъвестност на владението, до доказване на противното. В тежест на ищеца е да обори презумпцията за добросъвестност, което същият не е сторил. Наред с това, от показанията на разпитаните по делото свидетели се установи, че

ответницата, считано от 2011 г. владее явно, спокойно и несъмнително закупения от нея недвижим имот. Не се доказва в този период някой да е оспорвал осъществяваната от нея фактическа власт, поради което съдът намира, че същата, в качеството си на добросъвестен владеец, е придобила собствеността върху процесния имот № . с изтичането на 5-годишния давностен срок на 26.09.2016 г., т. е. преди завеждане на настоящата искова претенция на 13.02.2023 г.

По изложените съображения, предявеният иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

По иска с правно основание чл. 109 ЗС:

Съгласно нормата на чл. 109 ЗС всеки собственик може да иска прекратяване на всяко неоснователно действие, което му пречи да упражнява своето право. Законът не е поставил ограничение спрямо лицето, което следва да отговаря по предявена негаторна претенция. В този смисъл всяко лице, което пречи на собственик да упражнява пълноценно и в цялост правото си на собственост, може да бъде пасивно легитимиран да отговаря по такъв иск. Негаторният иск, като иск за защита на собствеността, предоставя правна защита на правото на собственост срещу всяко пряко и/или косвено неоснователно въздействие, посегателство или вредно отражение над обекта на правото на собственост, което пречи на допустимото пълноценно ползване на вещта (имота) според нейното предназначение, но без да отнема владението на собственика. С предявяването му се цели това неоснователно въздействие да бъде преустановено или да бъдат премахнати последиците от него.

От самия текст на разпоредбата на чл. 109 ЗС е видно, че двете задължителни условия за уважаването на иска са: неоснователността на действията на ответника по негаторния иск и създаването на пречки за собственика да упражнява правото си на собственост в неговия пълен обем.

Ако действията на ответника са основателни, няма да е налице хипотезата на чл. 109 ЗС. Същото ще бъде, ако действията са неоснователни, но не създават пречки на собственика. Следователно, за уважаването на този иск във всички случаи е необходимо ищецът да докаже не само че е собственик на имота и че върху този имот ответникът е осъществил неоснователно въздействие (действие или бездействие), но и че това действие или бездействие на ответника създава за ищеца пречки за използването на собствения му имот по-големи от обикновените (чл. 50 ЗС). Преценката за това кои въздействия са по-големи от обикновените и поради това са недопустими, е конкретна по всяко дело.

За да се определи доколко неоснователните действия на страната ответник, сочени като неоснователно вмешателство в правната сфера на ищеца, пречат на упражняване на едно абсолютно право като правото на собственост, регламентирано като основно право по чл. 8 ЕКПЧОС, с решение на Съда по правата на човека от 25.11.2010 г. по делото „Милеви и др. срещу България“ се прима, че „неудобството следва да е достигнало минимално ниво на тежест, за да представлява намеса в личния живот на жалбоподателите, т. е., за да се квалифицира като нарушение на основно човешко право, а критериите за преценката са интензивност, продължителност на неудобството, психическо и физическо въздействие“.

Твърдението, че едно действие е незаконно, не е достатъчно основание да се твърди и че има засегнати конкретни права на плоскостта на законовия термин „неоснователно действие“, нарушението следва да е сериозно, да оказва неблагоприятно влияние върху нормалното ползване на вещта.

От страна на ищеца, върху когото лежи доказателствената тежест, не бяха ангажирани никакви доказателства за извършени от страна на ответницата неоснователни действия, като в тази връзка следва да се посочи, че подаването на жалби и тѣжби до компетентните органи в защита правата на ответната страна не представлява такова действие и същото не е противоправно, а е в защита на нейни предполагаеми права, които е считала за накърнени.

Липсват и ангажирани доказателства по делото, сочещи на извод за наличието на пречки за собственика да упражнява правото си на собственост в неговия пълен обем, с оглед на което предявеният иск с правно основание чл. 109 ЗС е неоснователен.

По иска с правно основание чл. 45 ЗЗД:

В чл. 45 ЗЗД е въведено задължение за поправяне на вредите, причинени от физическите лица чрез техни виновни действия или бездействия. Основателността на иска за обезщетение на вреди от деликт предполага кумулативното наличие на предвидените в нормата предпоставки, а именно: ответникът да е осъществил деяние – действие или бездействие; деянието да е противоправно; от него да са причинени вреди, които да са в причинно-следствена връзка с противоправното деяние и деянието да е извършено виновно. Съгласно нормата на чл. 154 ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания и възражения. В случая, в тежест на ищеца е да докаже наличието на посочените предпоставки (без вината, която се презумира според чл. 45, ал. 2 ЗЗД), за да бъде уважен деликтният иск. Липсата на който и да е от елементите на сложния фактически състав на непозволеното увреждане, води до неоснователност на искането за репарирание на причинените вследствие непозволеното увреждане вреди.

В случая, от събраните по делото гласни и писмени доказателства, съдът приема, че не е доказано по делото извършването на противоправно деяние от страна на ответника, което да е причинило неимуществени вреди на ищеца.

В тази връзка следва да се посочи, че искането на ответницата за защита на накърнени граждански права, упражнено чрез подаване на тѣжба, респ. жалба в съда или съответния друг компетентен орган срещу ищеца, не нарушава предписаните норми на правно поведение, а напротив - то е конституционно гарантирано с чл. 56 от Конституцията на Република България. Винаги, когато едно лице прецени, че неговите права са накърнени, то може да се обърне към съда с искане за защита чрез подаване на тѣжба, искова молба или жалба, но не носи друга отговорност при неоснователност на претенцията си, освен тази за направените от другата страна разноски по делото. Това негово действие не е противоправно, а е в защита на негови предполагаеми права, които е считал за накърнени. Единствено при злоупотреба с права, ако наказателният съд е сезиран с тѣжба, при ясното

съзнание на тъжителя, че липсва основание за наказателна отговорност, действието ще бъде противоправно и ще е налице една от предпоставките за ангажиране на деликтната отговорност на тъжителя, но такава хипотеза в случая не е налице.

От всичко изложено се налага извод, че не е осъществен фактическият състав на непозволеното увреждане, поради което предявеният иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД за обезщетяване на неимуществени вреди е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответницата се следват разноски, но доколкото липсват доказателства за сторени такива, предвид липсата на представен договор за правна защита и съдействие, съдът не дължи произнасяне по този въпрос в настоящия съдебен акт.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. К. Б., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ЖК „Л.“, бл. ., вх. ., ет. ., ап. . иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване за установено по отношение на ответницата Т. И. Й., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ЖК „И.“, бл. ., вх. ., ет. ., ап. ., че ищецът е собственик на следния недвижим имот, а именно: незастроен поземлен имот, с площ от 430 кв. м, находящ се в местността „Ц.р.“ по плана на с. Л. и който имот по плана новообразуваните имоти на местността „Ц.р.“ на с. Л., общ. К., обл. Перник, одобрен със заповед № . г. на областния управител на област Перник, съставлява поземлен имот № . от кадастрален район ., при съседи по договора и по скица: от изток - път, от запад - поземлен имот с планоснимачен номер . и поземлен имот с планоснимачен номер . от кадастрален район ., от север - поземлен имот с планоснимачен номер . от кадастрален район . и от юг - поземлен имот с планоснимачен номер . от кадастрален район ., всички находящи се в местността „Ц.р.“ на с. Л., общ. К., обл. Перник.

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. К. Б., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ЖК „Л.“, бл. ., вх. ., ет. ., ап. . иск с правно основание чл. 109 ЗС за осъждане на ответницата Т. И. Й., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ЖК „И.“, бл. ., вх. ., ет. ., ап. . да се въздържа от използването на действия и способности чрез подаване на жалби и тѣжби, с цел образуване на досѣдебни и съдебни производства, чрез които се цели да се пречи на ищеца свободно и безпрепятствено да упражнява правото си на собственост върху притежавания от него недвижим имот.

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. К. Б., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ЖК „Л.“, бл. ., вх. ., ет. ., ап. . иск с правно основание чл. 45 ЗЗД за осъждане на ответницата Т. И. Й., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ЖК „И.“, бл. ., вх. ., ет. ., ап. . да заплати на ищеца сумата в размер на 3500,00 лева (три хиляди и петстотин лева), представляваща

обезщетение за причинените му неимуществени вреди, вследствие на подаването на тѣжби и жалби от ответницата, с цел образуване на досѣдебни и съдебни производства.

Решението може да бъде обжалвано пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____